

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo
E-post: postmottak@fkf.dep.no

1. mars 2011

Hørings svar - forslag om økt individvekt for settefisk av laks, ørret og regnbueørret (prøveordning) – utkast til forskrift om endring i Forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften)

Vi viser til høring om forslag om økt individvekt for settefisk av laks, ørret og regnbueørret (prøveordning) og oversender her vårt svar.

WWF mener den foreslåtte forskriften kan være et viktig bidra for å sikre mindre påvirkning på miljøet fra lakse- ørret- og regnbueørretoppdrett. En forlenget landfase kan gi miljømessig positive effekter i form at redusert risiko for sykdom, herunder spredning av lakselus, rømming og dødelighet, men det er viktig at forskriften evalueres underveis og at endelig evaluering er ferdigstilt etter fem år.

Økt individvekt for settefisk av laks, ørret og regnbueørret gjør at produksjonstiden i sjø blir forkortet. I høringsbrevet står det ”..og at det dermed blir mulig å benytte matfisktillatelsene mer effektivt ved at det over tid kan produseres mer pga høyere omløpshastighet innenfor en gitt MTB-avgrensning (den fastsatte maksimalt tillatte biomassen i tonn) på tillatelses- og lokalitetsnivå.” Økt individvekt kan gi bedre fiskehelse for oppdrettsfisken, da fiskens dødelighet og sykdomsrisiko er størst i sjøvannsfasen før smolten har nådd en individvekt på 1000 gram. Dette kan bidra til at det blir mindre svinn av oppdrettsfisken og at flere fisker vokser opp til full størrelse.

Havforskningsinstituttet la den 13. januar 2011 frem rapporten ”Risikovurdering – miljøvirkninger av norsk fiskeoppdrett”. Instituttet konkluderer med at så mye lakselus og genetisk påvirkning fra rømt laks som vi nå opplever gjør bærekraftssituasjonen i deler av norsk oppdrettsnæring svært problematisk, helt fra Rogaland til Troms. Havforskningsinstituttet har konkludert at det er middels eller høy sannsynlighet for at miljøeffektene av oppdrett ikke oppfyller målene i regjeringens bærekraftstrategi fra 2009. Instituttet vektlegger spesielt at en utvikling av multiresistens mot flere av de mest brukte legemidlene mot lakselus kan forverre situasjonen for villaks og sjøørret.

Den 4. februar 2011 leverte Gullestad-utvalget sin rapport ”Areal til begjær” til Fiskeri- og kystministeren. Fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen fikk utvetydige råd fra det regjeringsoppnevnte utvalget som har vurdert hvordan havbruksnæringen skal utnytte sitt areal på en effektiv måte med minst mulig miljøpåvirkninger: Utvalget går inn for vekstpause i

oppdrettsnæringen og foreslår å redusere biomassen i områder med vedvarende høye tap for å tilpasse biomassen til områdets bæreevne. I rapporten står det:

"Bærekraftsutfordringene næringen står overfor i flere deler av landet er av et omfang som tilsier at det bør treffes tiltak for å hindre videre negativ utvikling. Utvalget foreslår en rekke tiltak som det vil ta tid å operasjonalisere og iverksette. Det er nødvendig å sikre rom for gjennomføring av disse. Utvalget vil derfor anbefale at det foreløpig ikke tillates ytterligere vekst verken gjennom tildeling av nye tillatelser eller gjennom generelle økninger av MTB knyttet til allerede gitte tillatelser".

Utvalget identifiserte tre hovedutfordringer for utvikling i laksenæringen; lakselus, rømming og tap i produksjonen.

Økt individvekt kan bidra til løse disse tre hovedutfordringene, men dette vet man ikke med sikkerhet før forskriften er blitt evaluert. Samtidig så kan økt individvekt gi mer effektivitet av mattiskillatelsene samt øke antall fisk i sjøen. Flere fisk i sjøen, uavhengig om det skjer innenfor allerede eksisterende tillatelse, er ikke bærekraftig. Det er derfor svært viktig at den økte produksjonen ikke skjer i områder som Havforskningsinstituttet har definert som høy sannsynlighet for at miljøeffektene av oppdrett ikke oppfyller målene i regjeringens bærekraftstrategi fra 2009.

Videre så er det er svært viktig at settefiskanlegg som har fisk med individvekt på 1000 gram, ikke medfører økt risiko for rømming eller gir større utslipp av næringssalter til naturen. De aktuelle settefiskanleggene må derfor overvåkes nøye for å hindre at anleggene får en større påvirkning på miljøet enn de har per dags dato.

Vennlig hilsen
for WWF-Norge

Karoline Andaur
leder havmiljøprogrammet

kandaur@wwf.no